

"The Vibrant Parish – a place to encounter the living Christ," the Pastoral Letter of His Beatitude Sviatoslav and other sobor documents are available on the Eparchial website:

www.stamforddio.org

The Vibrant Parish – a place to encounter the living Christ

Stamford, CT

September, 2013

Volume 10

Sobor Resolution 1

In our personal and family life, we resolve to renew our relationship with Christ by taking time to read and meditate upon the Word of God, and deepen our spiritual lives through Mystagogical Catechesis.

From the Desk of Bishop Paul

On September 1, the Church, as it does every year, commemorated the beginning of the Liturgical Year, the annual cycle of feasts, both moveable and immovable, in which the history of salvation is recalled and made alive for us. The Gospel reading proclaimed at the Divine Liturgy on September 1 is taken from the 4th Chapter of Luke and tells of Jesus, at the beginning of his public mission, entering the synagogue in Nazareth. He takes up a scroll from Holy Scripture and reads: "The Lord has sent me. . .to proclaim a year acceptable to the Lord." (Lk. 4:18)

For us faithful Christians, every year is a year 'acceptable to the Lord', if we strive to fill our lives with the spirit of Christ, if we strive to know him and follow him with all our hearts. To achieve this intimate union with Our Lord we must first pray to him, in community and in private, and we must also read Holy Scripture. For it is through the words of Holy Scripture, inspired by the Holy Spirit, that Jesus truly reveals himself to us.

September is the logical month for us to initiate a habit of reading Holy Scripture every day, and not only because this month marks the beginning of the liturgical year. This year of 2013 is also significant for us. This year the Universal Catholic church is commemorating the 'Year of Faith'. In addition our Ukrainian Church is marking the 1025th anniversary of its baptism in the Christian faith by St. Volodymyr, the Great. And as we all know, we in the Stamford Eparchy have concluded, in April of this year, the first Eparchial Sobor in our 55 year history.

The Sobor resolutions have been promulgated and we are now entering their implementation phase. In the weeks and months ahead, we, as individuals and parishes, will strive to take these resolutions from the printed page and bring them to life in our hearts, in our families and in our parish communities.

What a great first step it would be towards achieving our goal if, on our part, we would resolve, starting today, to take the time to read Holy Scripture for at least a quarter hour each day – just 15 short minutes. You will be surprised at how just this will deepen our knowledge and love for Jesus Christ.

From the Vocations Office

Did you know that you are what you are right now - not what you would like to be, nor what you ought to be, nor are you what you used to be. You are what you are today! Today, the "real you" is shown by what you do and by what you think about in your heart - what you meditate on. Further, the things that you allow your heart to dwell on today, are building what you will be for tomorrow and the tomorrow after that.

There is no greater power for transforming our lives and moving us to spiritual maturity than meditating on the Bible. But, in our age of social networks and endless computer 'apps' - the screen in front of us is gradually replacing the 'screen' of our mind's eye. Therefore, it is vitally important to recover the spiritual discipline of meditation on the "Word of God".

*What are the practical steps for meditating on the "Word of God"?

In meditation upon the Holy Scriptures we ask additional questions:

* How does this passage 'feed my faith'?

*What changes are necessary for me to bring my life into conformity with God's truth?

* How does this passage give me God's way of seeing life?

So, remember, meditation is intentional; it involves both study and reflection upon the "Word of God" in such a way that we find our true riches in the Lord. By turning over the truth of God in our minds, it makes an indelible impression upon us - it becomes ours.

From the Office of Religious Education

"Let us give diligent heed to the study of Scripture. For in the tumult of life, it will save you from suffering like those who are tossed by troubled waves. The sea rages, but you sail on with calm weather; for you have the study of the Scriptures for your pilot; this is the cable which the trials of life do not break asunder.

Let our soul weigh anchor in the reading of Scripture. For the study of Scripture is a haven without waves, a tower that is unshakeable, a glory that cannot be wrested away from anybody, a weapon that cannot be defeated, a joy that does not pall. In reading Scripture, the soul is relieved from harm, and enjoys much calm and peace."

~ St. John Chrysostom

In the 4th century, St. John Chrysostom images Scripture as a "haven without waves" that allows us refuge from the troubles of life. Today, in our fast-paced world, in which access to information is instant, we need a place to find peace and quiet, to refresh ourselves and renew our energy.

∴ Do I desire to spend time in peace and quiet with the Lord?

∴ Do I have the courage to enter into this 'haven' where I can encounter and 'anchor' myself in the Lord?

∴ What is the Word of God saying only to me when I choose to spend time with God, reading the Word?

From the Office of Diakonia

Now that summer is over, and we resume our normal routine after the vacation season, our Patriarch Sviatoslav in his Pastoral Letter on the occasion of the Year of Faith reminds us about our responsibility to grow in faith. As the bishop is primary teacher of the faith in his eparchy, thus in our parishes the pastor assists the bishop in this role, so in our families, the parents are the principal evangelists and apostles of faith for their children. In this year as the Year of Faith however, we are called to a "new evangelization". What does this mean for us?

On the parish level, the pastors as teachers of the faith can plan activities to address the need of their parishioners to grow in faith on various levels: for the children of the parish, for those preparing for Solemn Holy Communion, for young adults, for young families, for singles, and for senior members of the parish. Many parishes celebrate a Children's Divine Liturgy each month. The parish could sponsor a group discussion on current moral issues for teenagers. Talks could be held for the young families, concerning how to best instruct young children in the faith. Bible Study Groups are a source of inspiration for the whole parish. Guest speakers could also be invited to present faith related topics.

We can also invite religious to speak at our parishes on special feast day celebrations, and thus they can share their insights about the faith with our parishioners. Through their way of life, living according to the evangelical counsels, religious "remind us all that every Christian is called to share in the future blessings of God's kingdom."

As we strive to promote a "new evangelization" in our community, and find new ways to reflect on the meaning of our faith, our faith can become more vibrant, and our community will become a place to encounter the living Christ.

From the Office of Ongoing Priestly Formation

Priestly 'inner life', priestly spiritual life is an accurate representation of the real priestly ministry and life. No matter what service you perform for God, or what you appear to be to others, the important thing is the purity of your inner self. You see, our God is not impressed with what we appear to be. We are all very good at "playing Church". No, God is most interested in what we are like on the inside. Saint Paul talks about the importance of having a loving heart:

If I speak in the tongues of men and of angels, but have not love, I am only a resounding gong or a clanging cymbal. If I have the gift of prophecy and can fathom all mysteries and all knowledge, and if I have a faith that can move mountains, but have not love, I am nothing. If I give all I possess to the poor and surrender my body to the flames, but have not love, I gain nothing. (1 Corinthians 13:1-3)

A priest can only serve the people of God when his life is centered on meditating upon and living out the "Good News" of Christ. Meditation centers on the relationship we have with God that comes through Jesus Christ. In priestly life we constantly must improve this relationship by allowing God to use His word to renew our minds and our hearts through knowledge of His will. The "Word of God" plays a central and fundamental role in priestly life and ministry because it is the place where our knowledge of God originates.

Your priestly mind and your heart are both like clay - being shaped and formed with each passing day by meditating, deepening, and living the "Word of God".

We priests ought to ask ourselves the following questions:

Whose hands are forming my heart and mind as a priest?

What are they being formed into?

What is my responsibility in the process?

Youth Corner

All of us, at some point in our lives, had to or will have to leave our parents' house. The first few months are difficult, but sooner or later we get used to being on our own. Even though, our parents are away from us, we never really are without them. We keep in touch through regular means of communication such as calling, texting, etc. Sometimes, even when we do not have anything to say, we still call or text them. We know that they are always there for us no matter what, but we keep on connecting. This physical aspect of a direct reach is very important to us humans. It reaffirms our knowledge of the other being present there for us.

The same is true about our relationship with God. It is like living away from our parents' house. We all know that God is there for us, we just don't see Him. To reaffirm this knowledge, we have to keep in touch with Him through something physical; something that would be perceivable to our senses. We can accomplish this by reading the Bible every day. Even though, written by human authors, the Bible is inspired by God. It is the Word of God. Reading the Word of God everyday, we are able to reaffirm ourselves in God's loving presence. On the other hand, when we do not do that, our relationship with Him suffer. We, in a way, forget that God is there for us, especially, in the darkest and most troubled moments.

One simple call to our parents, when we are away from them, can make a difference in our life and so does a short reading of God's Word. Only 5 - 10 minutes a day and we will be reminded daily that He is with us all the time. Give it a try.

From the Office of Family Life

In our personal and family life, we resolve to renew our relationship with Christ by taking time to read and meditate upon the Word of God, and deepen our spiritual lives through Mystagogical Catechesis.

Relationships with people who are dear and closest to us are very important in our lives. These relationships give us energy and strength in life and we hope that these relationships will last a lifetime. When we love someone we hope to spend time with them. This is probably the reason why the social media is so popular in contemporary society, because each of us wishes to have a relationship with others.

The same principle exists in our spiritual life as well. When we, or our families are not searching for a relationship with God through the Holy Mysteries, prayer, and reading of the Holy Scriptures, we lose the connection with the Creator. We have no place to gain strength; our relationship with God deteriorates. We become like a 'powerless cellphone without batteries'. And this state in our life is reflected in our relationships with other people. Since we are created by God, we need God in our life, and through reading the Word of God, we and our families 'charge' ourselves with a renewed spiritual energy. Through the reading of the Holy Scriptures, we encounter Christ and through this encounter we receive strength to carry on our daily family life. Families who read the Bible in common regularly, have opportunities to form their children well and to build a strong foundation of Christian family life. Common Bible reading brings blessings, peace, and harmony into the daily activities of the family. Family values and what is important to the family tend to change.

We should ask ourselves, what is our relationship with Christ?

Do we encounter Christ in our personal and family life through reading of the Holy Scriptures?

How often do we seek to meet Christ by taking the "Word of God" into our hands? How often do we gather as a family to meet Christ in the Bible?

We need to honestly, sincerely and openly answer these questions!

“Жива Парафія – Місце Зустрічі з Живим Христом,” Пастирський Лист
Блаженнішого Святослава та інші Соборові документи - доступні на
епархіальному сайті: www.stamforddio.org

Жива Парафія – Місце Зустрічі з Живим Христом

Стемфорд

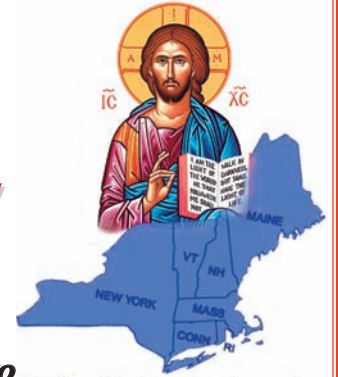
вересень, 2013

число 10

1-ша Соборна Постанова

**В нашому особистому та родинному житті ухвалюємо та постановляємо
відновити наші відносини з Христом, знаходячи час на читання та роздуми**

над Словом Божим, та на поглиблення нашого духовного життя через Катехизу.

The Vibrant Parish - a place to encounter
the living Christ

З Канцелярії Єпископа

1 вересня цього року, як і кожного року, Церква відзначає початок Літургійного Року, тобто річний цикл рухомих і нерухомих празників, в якому ми пригадуємо та переживаємо історію спасіння. Читання Євангелія, яке проголошується на Божественній Літургії 1 вересня береться з 4-го розділу Євангелія від Луки і розповідає нам про Ісуса, на початку його прилюдної місії, коли Він входить в синагогу в Назареті. Він бере сувій із Святого Письма і говорить: “Господь послав мене. . . оповістити рік Господній сприягливий.” (Лк. 4:18)

Для нас християн, кожен рік є “Господній сприягливий”, якщо ми прагнемо наповнювати наше життя духом Христовим, якщо ми прагнемо дізнаватися про нього і йти слідом за ним з усього нашого серця. Для досягнення цього тісного союзу з Господом, ми повинні спочатку молитися йому, як у спільноті так і приватно, а також читати Святе Письмо. Адже саме через натхненні Святим Духом слова Святого Письма, Ісус дійсно відкриває нам Себе.

Вересень є логічним місяцем, щоб нам розпочати нашу традицію читання Святого Письма кожного дня, і не тільки тому, що цей місяць знаменує собою початок літургійного року. Цей 2013 рік є також важливим для нас. У цьому році Вселенська Католицька Церква вшановує Рік Віри. Крім того, наша Українська Церква відзначає 1025-річчя свого хрещення в християнській вірі Св. Володимиром Великим. Як нам усім відомо, у квітні цього року у нашій Стемфордській Епархії, протягом її 55-літньої історії, відбувся перший Епархіальний Собор. Були проголошені Соборові резолюції, і на даний час ми розпочинаємо етап їхньої реалізації. У найближчі тижні і місяці, ми, як кожен особисто так і на парафіяльному рівні, прагнемо перенести ці резолюції з друкованих сторінок до наших сердець, до наших родин та парафіяльних спільнот.

Тому, починаючи з сьогоднішнього дня, першим великим кроком у досягненні нашої мети, було б наше старання віднаходити час на читання Святого Письма, принаймні, чверть години щодня – лише 15 коротких хвилин. І, ви будете здивовані тим, як це буде поглиблювати наші знання і любов до Ісуса Христа.

Відділ у справах покликання

Чи ти знаєш, що ти є тим, ким - зараз, не тим, ким би ти хотів бути, не тим, ким ти маєш бути а ні тим, ким ти був раніше. Ти є тим, ким ти є сьогодні! Сьогодні "справжній ти" виявляєшся через те, що ти робиш, і про що думаєш – над чим замислюєшся, чим сповнене твоє серце, формуючи тебе таким, яким ти будеш завтра і надалі.

Немає більшої сили, яка могла б перетворити наше життя і зробити його зрілішим, ніж роздуми над Біблією. Проте, у наш час соціальні мережі та численні реклами змінюють одну одну перед нами на екрані тим самим поступово витісняють “екран” нашої уяви. Тому в нашому житті – важливо відновляти духовну дисципліну роздумування над “Словом Божим”.

*Які є практичні кроки роздумування над "Словом Божим"?

*Роздумуючи над Св. Письмом, ми ставимо додаткові запитання:

*Як цей уривок зміцнює мою віру?

*Що слід робити, щоб жити відповідно з Божою правдою?

*Як цей уривок вказує мені на Божий шлях бачення життя?

Отже, пам'ятаймо, що нам слід виділяти певний час із нашого розкладу на роздуми та на вивчення Св. Письма, щоб ми могли віднаходити наше справжнє багатство у Господі. Роздуми над Божою правдою у нашій свідомості, справляють на нас незабутнє враження - вона стає нашою.

Відділ Релігійного Виховання і Катехизації

“Приділяймо старанну увагу вивченню Святого Письма. Бо у бурхливому житті воно врятує тебе від страждань, як тих, кого кидають хвилі проблем. Море лютує, але ви будете плисти у спокійній погоді, бо у вас керманіч – це читання Святого Письма, це канат, якого жодні життєві випробовування не розірвуть.”

Нехай наші душі знімляться з якоря у читанні Святого Письма. Тому, що вивчення Святого Письма – це притулок без хвиль; важа непорушна; слава, яку ніхто не зможе забрати; зброя, яку ніхто не здолає; радість, яку ніщо не затьмарить. Читаючи Святе Письмо, душа звільняється від шкоди, і насолоджується миром і спокоєм.” ~ Йоан Золотоустий

В 4-му столітті, св. Йоан Золотоустий зображає Святе Письмо як *притулок без хвиль* який дозволяє нам сховатися від неприємностей життя. Сьогодні, в нашому швидко мінливому світі, у якому доступ до інформації є миттєвою, нам потрібно місце, де можемо знайти мир і спокій, щоб освіжитися і відновити енергію.

∴ Чи я бажаю провести час в тиші і спокою з Господом?

∴ Чи є у мене відвага, щоб увійти в цей *притулок*, де можна зустріти і закріпити себе в Господі?

∴ Що Боже Слово говорить тільки мені, коли я вирішу провести час з Богом, читаючи Його Слово?

Відділ у справах Дияконії

Ось і завершується літо, і ми усі повертаємося до нормального рутинного життя після відпусток. Наш Патріарх Святослав у своєму Пастирському Листі з нагоди Року Віри пригадує нам про наші обов'язки зростати у вірі. Так, як єпископ є першим вчителем віри у своїй єпархії, так, як парох допомагає єпископу у цій ролі у наших парафіях, так і в наших сім'ях, батьки є головними євангелізаторами і апостолами віри для своїх дітей. У цей рік віри, нас усіх покликано до "нової євангелізації". Що це означає для нас?

На парафіяльному рівні, парохі, як учителі віри можуть планувати заходи, відповідаючи на потреби своїх парафіян зростання у вірі на різних рівнях: для усіх дітей парафії, для тих, хто готується до Урочистого Святого Причастя, для молодих людей, для молодих сімей, для самотніх, а також для старших членів парафії. У багатьох парафіях кожного місяця служиться Божественна Літургія для дітей. У парафії можна створити групу для обговорення різних сучасних моральних питань для підлітків. Можна проводити зустрічі молодих родин, на яких обговорюватимуться шляхи і способи виховання дітей у вірі. Біблійні гуртки можуть також служити джерелом натхнення для цілої парафії. Варто було б запрошувати гостей- доповідачів, які б представляли певні теми щодо питань віри.

Ми також можемо запросити богопосвячених осіб на певні празники церковного року, де б вони могли поділитися із парафіянами своїми роздумами про віру. Через їхній спосіб життя згідно євангельських рад, богопосвячені особи "пригадують нам усім, що кожен християнин – покликаний до майбутніх благ у Божому Царстві."

Прагнучи сприяти "новій євангелізації" у нашій спільноті, і шукаючи нових шляхів роздумування над значенням нашої віри, наша віра може стати більш живою, а наша спільнота стане місцем зустрічі з живим Христом.

Відділ у справах священничого виховання

Внутрішнє життя священника, його духовне життя є чітким відображенням його справжнього священничого служіння і життя. Незалежно від того, яку службу ти виконуєш для Бога чи для інших, важливим є чистота твого внутрішнього ества. Бачимо, що Бога не вражає те, ким ми є. Ми усі добре влаємо Церкву, але для Господа важливим є те, ким ми є всередині нас самих. Св. Павло говорить про важливість люблячого серця:

Якби я говорив мовами людськими й ангельськими, але не мав любови, я був би немов мідь бреньча або кимвал звучний. Якби я мав дар пророцтва і віддав усі тайни й усе знання, і якби я мав усю віру, щоб гори переставляти, але не мав любови, я був би ніщо. І якби я роздав бідним усе, що маю та якби віддав моє тіло на спалення, але не мав любови, то я не мав би жадної користі. (1 Corinthians 13:1-3)

Священик може служити Божому народові, коли він зосереджується у своєму житті над роздумами та над життям "Доброю Новиною Христовою." Ці роздуми випливають із відносин, які ми маємо з Богом та які походять через Ісуса Христа. У священничому житті ми постійно повинні покращувати ці відносини, дозволяючи Богові відновляти наші уми та серця своїм словом через пізнання Його волі. "Слово Боже" відіграє центральну та фундаментальну роль у священничому житті та служінні, оскільки, воно є місцем, де починається наше пізнання Бога.

Мислення та серце священослужителя є своєрідним матеріалом, який формується щоденно через роздуми над "Словом Божим" та життям Ним.

Ми, священники, повинні часто ставити собі наступні питання:

Чий руки формують моє серце та мій розум, як священника?

Якими вони стають?

Якою є моя відповідальність у цьому процесі?

Молодіжна Рубрика

Кожен із нас, у свій час, залишить, чи вже залишив, батьківський поріг. Перші декілька місяців буде складно, проте, з часом звикнемо до того, що вже самі. Незважаючи на те, що наші батьки будуть далеко від нас, насправді, вони все ще залишатимуться з нами. Ми підтримуватимемо стосунки з ними через звичні для нас засоби зв'язку, такі як дзвінки чи смс. Деколи, навіть тоді коли нам не буде чого говорити, ми всерівно телефонуватимемо до них. Будучи свідомими батьківської присутності, ми продовжуватимемо виходити з ними на зв'язок. Цей аспект можливості постійного фізичного контакту є дуже важливим для нас людей. Це, до певної міри, допомагає нам бути переконаними в тому, що інші є присутніми з нами.

Щось подібного є і в наших стосунках з Богом. Це пригадує нам життя поза стінами батьківського дому. Всі ми знаємо, що Господь постійно чекає на нас, але ми цього не бачимо. Для певності у цьому нам необхідно підтримувати з Ним зв'язок через щось фізичне, тобто, таке, що можна відчувати чи побачити. Цього можна досягти через щоденне читання Біблії. Незважаючи на те, що ця книга писалася людськими авторами, Біблія є надхнена Богом. Вона - це Слово Боже. Щоденне читання Слова Божого, допомагатиме нам усвідомлювати постійну присутність Бога в нашому житті. З іншого боку, коли цього не робити, то наші стосунки з Господом від цього слабшатимуть. Ми, свого роду, забуватимемо, що Господь завжди чекає на нас, особливо, у важкі моменти нашого життя.

Звичайнісінький дзвінок нашим батькам, особливо коли ми десь далеко, має велику силу для наших стосунків, подібно ж, як і коротке читання Слова Божого, для наших стосунків з Богом. Приділяючи цьому лишень 5-10 хвилин на день допоможе нам бути завжди свідомими постійної Господньої присутності в нашому житті. Спробуйте!

Відділ у справах родинного життя

Спілкування з дорогими нам людьми є дуже важливим у нашому житті. Завдяки цьому ми отримуємо силу і енергію до життя та можемо зберегти надовго або і на все життя добрі стосунки з ними. Любячи іншого чи іншу, прагнемо налагоджувати зв'язок з ним, спілкуватися, проводити разом час. Шалену популярність соціальних мереж можна пояснити бажанням кожного з нас спілкуватися із іншими.

Подібний принцип діє також і в духовному житті кожного. Коли наші родини чи кожен з нас, зокрема, не шукає зустрічі та спілкування з Богом через Св. Тайнств, через молитву та читання Св. Письма, тоді втрачається зв'язок із Творцем. Ми не маємо звідки черпати сили, наш зв'язок з Ним переривається. Ми стаємо наче "розряджений телефон". І, відповідно, це позначається на нашому житті та на стосунках з іншими. Оскільки, ми створені Богом, то ми потребуємо Його, та, читаючи його Слово, ми та наші рідні, наче "заряджаємося" новою духовною енергією. У спільному читанні Св. Письма, ми особисто зустрічаємо Господа, і у такій зустрічі черпаємо силу для спільного родинного життя. Родина, у якій формується традиція спільного читання Св. Письма, правильно виховує молодше покоління, яке отримує християнську основу, у ній отримується благословення та налагоджуються взаємні стосунки, панує мир і злагода, змінюються цінності.

Як ми підтримуємо наші відносини з Христом?

Чи намагаємося іти Йому на зустріч та спілкуватися з Ним як особисто, так і в родинному колі, через читання Св. Письма?

Як часто ми шукаємо зустрічі з Ним, беручи до рук Його Слово? Як часто ми збираємося, як родина, щоб Його зустріти на сторінках цієї Книги?

Напевно, так часто, як часто ми б хотіли з Ним спілкуватися та з Ним перебувати. Нехай кожен з нас дасть собі щирі і відверті відповіді на це питання.